

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña
federación catalana de esquí
comité de exploraciones subterráneas de cataluña
asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 8931257 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS

Agost - Setembre de 1.971

Excursions per La Llacuna

Com tants altres pobles i poblets de Catalunya, La Llacuna s'ha vist afavorida per aquest allau anomenat turisme. Sigui pel clima temperat que s'hi disfruta en els mesos estivals o per les aigües sanïtores de les seves fonts, el cert és que un regular nombre de xalets hi han estat construïts i altres de nova planta s'hi estan edificant. Per part seva, l'excursionista té al seu abast una interessant zona amb belles raconades sense explotar pels costellaires diumengers.

La Llacuna és una vila de més d'un miler d'habitants amb una bonica plaça porxada i diversos portals medievals escampats per la població i que marquen el seu antic perímetre murallat. A més de la vila el municipi compta amb els agregats i caserius de Torrebusqueta, Vilademager, Rofes, Les Maries, Les Barraques, Les Vilates, La Serra i Les Cases de La Pollina.

Possiblement Vilademager sigui el

lloc més conegut pels excursionistes. Es obligada la visita a les restes del castell on es pot veure el ferm llenç de torre de l'homenatge aguantant el pas del temps. El recinte fortificat i les cases que hi constituïen un nucli arredossat, tot són un munt de ruïnes. En força bon estat es conserva la capella adjunta, d'origen romànic. Als contorns hi ha diverses fonts, com la de Can Marquet, la dels Horts i la dels Noguers, ben situades per a fer-hi un descans. Els escaladors visiten freqüentment el lloc per a efectuar l'ascensió a l'agulla del Frare, i els espeleòlegs per a explorar la Cova de les Rondes, de laberintiques galeries amb un total de 600 m. de recorregut.

No és aquesta l'única cavitat que hi ha en el terme de La Llacuna. A tot el llarg de la Serra d'Ancosa (muralla calcàrea que separa el Penedès de l'Anoia), hi ha, entre altres, l'venc de la Plana d'Ancosa (-50 m.), la Cova de Valldecerbes i l'Avenc

d'en Viomala (-55 m.), aquest darrer situat molt prop de la font Cuitora, una de les més populars de La Llacuna.

La Torrebusqueta és un petit agregat situat al SO. de La Llacuna. Prop d'aquest poblet surt un camí que, passant pel molí del Nin i Les Escloïtes (on hi ha bones i ben cabaloses fonts) ens portarà a la Plana d'Anco-sa, a la Serra dels Esgavellats o al cim del Puig Castellar (945 m.) on hi ha restes d'un poblat ibèric amb abundoses troballes de ceràmica.

Les Vilates és un conjunt de masies esparces a l'entorn de la destaralada capella de Sant Antoni. Al N. d'aquesta capella al peu d'una fonedalada hi ha la font del Pla Novell, amb una gran bassa d'aigua cristal·lina. En aquest caseriu, tocant a la Riera de La Llacuna, hi ha la masia de Can Martinet. A la part oposada de la riera, dalt d'un promontori terrós, hi ha les ruïnes d'una fortificació els orígens de les quals són desconeguts. La gent de la rodalia en diu Els Castellots, així en plural, possiblement perquè entre les restes hi ha dues torres, una de planta quadrada i una de rodona. També diuen que en els seus últims temps era habitada per una comunitat religiosa. Les dimensions del recinte fortificat són força considerables, tant com per no confondre la construcció amb una simple casa forta rural. Els arbres i matolls que han crescut en el seu interior dificulten un detingut examen. Veiem una petita arcada truncada i una portalada d'accés de la qual foren sostretes les dovelles, possiblement per a bastir un edifici posterior. A la immediata masia de Can Martinet hi ha portalades i finestres de tipus antic, que qui sap si provenen d'aquest castellot. En els enrunats murs apreciem alguna filada d'opus spicatum.

Rofes, Les Maries i Les Barraques són tres caserius molt propers l'un a

l'altre, situats al costat de la carretera de La Llacuna a Mediona. El llogaret de Les Maries queda encastellat sobre un penya-segat i és molt vistós tot venint de Mediona. Les Barraques és també un caseriu molt pintoresc situat a frec de la riera de La Llacuna. Per aquests contorns hi ha diversos molins abandonats ben agençats en magnífiques raconades.

De retorn cap a Vilafranca hem de passar per la carretera que remunta la serra d'Ancosa, travessant-la pel Collet de la Serra. Aquí hi ha la barriada més septentrional del terme de La Llacuna, situat ja en territori geogràficament penedesenc. El barri és format per diverses masies esparces i algun grup, com les Cases de Murallies, les masies d'Espinagosa i les Cases de La Pollina, podent considerar aquestes darreres com un nucli apart. Al barri de la Serra hi ha la capçalera del riu Foix, el qual és alimentat per les fonts de la Revolta, la Pollina, els Aigols i altres.

A les fonts de la Pollina i dels Aigols es troba abundància de ceràmica ibèrica, cosa que indica un antiquíssim assentament de l'home en aquells indrets. El passat mes de juny ha estat habilitada una pista de muntanya (costejada pels propietaris de les masies d'aquells contorns) i que s'inicia anfront mateix del quilòmetre 25 de la carretera de Vilafranca a La Llacuna. El nou camí passa per Cal Manyo, Cases de La Pollina, Cal Meix, Ca l'Aleix i Coll dels Carbons, Mas dels Carbons, Les Solanes, Cal Rei, Cal Pau i enllaça amb la carretera de Valldosera a Pontons prop de la Plana Matania. Queda així unit el terme de La Llacuna amb el de Pontons (un altre centre d'excursions que els vilanovins no visitem com el lloc mereix) per un itinerari forestal de magnífiques panoràmiques.

J. VIRELLA

Secció de Muntanya

III MARXA EXCURSIONISTA DE LA COMARCA DEL MARESME

El passat dia 13 de Juny, organitzada per l'Agrupació Científico-Excursionista de Mataró, es va celebrar per terres de la Comarca del Maresme aquesta simpàtica marxa d'orientació.

La sortida tingué lloc en el poble de Dosrius, passant per Can Ribot, Font del Sot, Pi de la Teula, El Castell, Can Margenat, Can Gregori, Can Pau, Can Domingo, Urbanització «ESMERALDA», El Far, Can Bosc, Can Sus, arribant finalment a la piscina del poble de Canyamars on estava instal·lat el Control d'Arribada.

Hi hagué en aquesta Marxa algunes incidències: tan sols contarem la més important i que va consistir en que a Can Margenat, on hi havia d'haver el Control de Pas n.º 3, no hi era, doncs la persona que havia de ser en aquest control es va equivocar de masia i s'en va anar a una altra, no s'adonà del seu error fins bastant temps després quan la majoria d'equips havien perdut més de mitja hora buscant-lo per els voltants de dita masia.

Els nostres equips participants, que foren quatre, varen obtenir la següent classificació:

Clas.	Noms	Dorsal	Punts
3	F. Montaner - J. Ferrer	165	92
6	J. Planas - R. Muela	110	166
7	A. Redondo - M. Albalade	113	166

L'altre equip participant es va retirar.

Per entitats l'A. E. TALAIA es va classificar en 26n. lloc.

XXV MARXA NOCTURNA

En la nit del 3 al 4 de Juliol, es va celebrar la XXV marxa nocturna d'orientació, o sigui que aquest any es complien les noces d'argent d'aquesta tradicional marxa de muntanya.

Es va desenvolupar aquesta vegada en el macís del Montseny, i més concretament pels voltants de Sant Celoni.

Sortien d'aquest poble, seguint cap a Can Tomàs, Sant Guillem, Campins, Can Bruguers, Can Plana, Can Mòn, Can Minoart i finalment una altra vegada a Sant Celoni.

Aquest any fou una mica més curta i també menys complaent que els altres anys.

La classificació dels nostres equips participants va ésser la següent:

Clas.	Dorsal	Noms	Punts
4	68	M. Prats - J. M.ª Planas - J. Pérez	16
7	58	Ll. Daviu - B. Fargas - A. Campillo	18
8	57	A. Llorba - I. Poch - A. Penna	18
13	65	J. M. Soler - H. Marqués - M. Pàmies	20
25	5	I. Romeu - R. Muela - J. Planas	31
26	82	M. Ferrer - E. Garriga - S. Baig	31
33	51	R. Martí - C. Fabré - A. Redondo	34
47	53	F. Montaner - A. Baig - J. Ferrer	47

Per entitats, la nostra Agrupació va quedar classificada en primer lloc, amb 52 punts.

Terme de Vilanova i la Geltrú

ELS AIGUADOLÇOS

Recentment una revista especialitzada en espeleologia ha publicat un interessant treball sobre les surgències marines de la costa des de Sitges a la platja de Cova Fumada. Sense l'extensa popularitat que tenen La Falconera o l'Aiguadolç de Sitges, a casa nostra també hi tenim bones mostres d'aquest fenomen hidrològic, digne de que els afeccionats a l'espeleologia en fessin un estudi complet.

Al peu de les roques que hi ha des de la cala de Sant Gervasi fins al Recó de Santa Llúcia una sèrie de petites fontetes brollen a flor d'aigua o per sota el seu nivell. La més coneguda és la dita l'Aiguadolç, situada al final d'un xaragallet roquer que hi ha entre el xalet de la Gavina i la fortificació sobre la qual es bastí el xalet de l'Holandés. L'aigua brolla, especialment en les èpoques de pluja, en un bassiol sorrenc a frec de les aigües marines, cosa que origina un nul aprofitament del manantial. Fa bastants anys, havíem vist brollar aigua en el rocalls i entre la sorra de sota el pont del ferrocarril, per on passa el camí del camping «El Cántaro Español».

A tot el llarg de la Punta del Recó de Santa Llúcia, els submarinistes que van a la recerca de musclos poden comprovar l'existència de les surgències per la turbulència que origina la seva sortida, com també per la fredor, que contrasta amb l'aigua marina. Recordem de quan les ulla-

res submarines no estaven tan en boga, ni els molluscs tan perseguits, aquestes surgències eren el cau preferit dels caragols anomenats «cornetes».

TORRENT DE SANT JOAN O DE LA RAMUSA

Es un curs hidrològic sec, únicament actiu en èpoques plujoses, en les quals en alguna ocasió ha causat estralls, igualment com en les altres rieres que formen el sistema de canalització de les aigües de la plana vilanovina. Té la capçalera el peu de la serra que va des de La Talaia al Coscó i al Coll de les Palmeres. Una serreta que baixa des d'aquell Coll en direcció NO a SE, cap al Punt del Mitjotes, Corral del Miró, Mas Puig i Bassa d'en Creixell fa de divisòria d'aigües entre el Torrent de La Ramusa i el de la Pastera.

Per l'Oest queda closa la conca receptiva pels contraforts de La Talaia i la serreta que transcorre pel Mas Ricard, Pi Torrat, Mas Roquer, Torre d'en Vallès i Mas d'en Seró. Un affluent important és la Rasa d'en Miquelet que ve dels camps de La Plana pel camí dels Escalons i travessa la vila per zones urbanitzades en les quals per ara no s'ha tingut en compte aquest curs hidrològic que pot cobrar vida en el moment menys pensat. Les seves aigües s'ajunten amb les del torrent de Sant Joan prop dels Blocs Pirelli, tocant a la Fàbrica de plàstics Recasens.

TORRENT DE LA PASTERA

Es el més important del nostre terme, el qual atravesava longitudinalment de N a S, així mateix com el nucli urbà de Vilanova. Antigament era divisòria de terme entre Cubelles i la Geltrú i en alguns documents dels segles XIII i XIV és esmentat amb el nom de Torrent del Cau de la Guineu. El nom de la Pastera el veiem escrit en un pergami del 1457. L'any 1860, segons el «Diario» d'aquella època, transcorria encara pel seu llit un petit doll d'aigua procedent de fonts avui dia seques i ignorades. Actualment és la gran col·lectora del claveguerat vilanoví. Es de creença popular, i no pas mal fonamentada, que en altres èpoques la riera transcorria per la Plaça Llarga, avui avinguda del Capità Carrasco, i en el curs d'una torrentada canvià de curs quedant una illa —el Palmerà— entre les dues branques.

La seva capçalera s'inicia al peu del Coll de les Palmeres, formant-se el Fondal del Gallifa. Al Mas de l'Artís s'hi ajunten els cursos del Fondal d'en Ramonet (que ve des del peu del Coll de l'Aliga), i el Fondal de Griffi, procedent del Corral Nou i Mas de la Fam. Fa pocs anys es construí una presa de contenció poc més avall d'aquest aiguabarreig per tal de deturar l'embestida de les aigües pluvials que recull l'àmplia conca descrita.

Prop de la vila s'hi ajunta el Torrent del Pedruell, que baixa dels fondals immediats a aquella masia, i amb la derivació del de les Oliveres, que ve des del Maset de l'Apotecari

i pedreres del Griffi. Tocant a les cases dels Set Pecats Mortals passen a afegir-s'hi les aigües del Torrent d'en Frederic, riereta de poca longitud. En aquest punt s'inicia la secció coberta del Torrent en el seu trajecte ciutadà. Dins aquest itinerari subterrani encara rep les aigües del Torrent del Llimonet, prop del carrer de Santa Magdalena o dels Gitanos. La riera del Llimonet no és gaire llarga, ja que té l'inici als contorns de la Masia del Notari, però el seu cabdal en diades tormentoses és bastant apreciable si observem les periòdiques ensulsiades que s'han provocat en el punt de confluència, i que aconsellen siguin efectuades obres de millora en aquestes rieres situades en zona urbana.

La cobertura del Torrent de la Pastera començà cap a l'any 1831, quedant llesta en l'estat actual el mes de juliol de 1894. La volta a sofert diverses ensulsiades. En detallarem les més notables: 2 d'octubre del 1866, el 23 de setembre del 1874 (Aiguat de Santa Tecla), 13 de setembre del 1923, 31 d'agost del 1926, 9 de novembre del 1952, i finalment el 12 d'agost del 1964, el desastrós aiguat que encara és present en la nostra memòria.

Amb la construcció del port vilanoví es presentà el problema de que la desembocadura d'aquest torrent quedava dins la zona portuària. El març del 1955 s'iniciaren les obres de desviació del Torrent, des del carrer de l'Ancora fins al torrent de la Piera, treballs que quedaren enllestits a començament del 1957.

J. VIRELLA

✕

(Els articles reflexen només les opinions de llurs autors)

CATALOGACIO DE CAVITATS

Membres d'aquesta secció han portat a cap l'exploració total i treball topogràfic del Forat del Pont, angosta cavitat d'uns set metres de llargada situada en les immediacions del poblet de La Plana Rodona d'Olèrdola. Es troba al costat mateix de la Carretera d'Igualada a Vilanova, en el punt quilomètric 40,155 i a poca distància del pontet on s'inicia el camí de Viladellops.

El mateix grup, conjuntament amb elements del E.R.E.-A.E.C. de Vilafraça, realitzen treballs de catalogació espeleològica de les comarques del Penedès i Garraf. En data recent

s'han explorat l'Avenc de l'Aliga, d'uns set metres de profunditat, i l'Avenc del Daltmar, de poca fondària, situats ambdós prop de la carena de la Serra de l'Aliga, en les dites Costes de Canyelles, (en la vessant que mira aquest poble), prop de la cota 445.

Les boques d'aquests avencs foren obertes en explicar-se els carrers de la urbanització Daltmar. L'Avenc de l'Aliga es troba en el camí-pista que carenejant la serra porta fins al cim de l'Aliga. L'incipient avenc del Daltmar està situat en el carrer inferior al descrit, i que transcorre paral·lel a aquell.

Activitats realitzades en el mes de Maig

Dies 1 i 2

Cova dels Dos (700 m.).

Cova Meravelles (500 m.).

Avenc del Sifó (-23 m.). Benifallet. Tarragona.

Exploració i Fotografia.

Equip: M. Alentorn, L. Carrasco i A. Torres.

Dies 30, 1 i 2

Avenc Emili Sabater (-46 m.). Garraf.

Exploració.

Equip: X. Conesa, J. Ràfols, C. Fabré, E. Gonzàlez, S. Ferrer, R. Milà i C. Llaó.

Dies 8 i 9

Avenc dels Llambrichs (-107 m.). Garraf.

Exploració i Fotografia.

Equip: M. Alentorn, L. Carrasco, A. Torres i E. Gonzàlez.

Dies 16 i 17

Forat del Pont. Olèrdola.

Traballs topogràfics.

Equip: X. Conesa, L. Carrasco i J. Ràfols.

Dies 19 i 20

Cova dels Cirerers. Vilanova.

Exploració.

Equip: L. Carrasco.

Dia 23

Cova de St. Llorenç, Sitges.

Prospecció i topografia.

Equip: X. Conesa, J. Ferrer, J. Ràfols, L. Carrasco i M. Reyes.

Dies 29, 30 i 31

Cova de Castellví, Castellví de la Marca.

Prospecció.

Equip: X. Conesa, J. Ràfols, E. Gonzàlez i A. Ferris.

Dies 29, 30 i 31

Fou de Bor (1864 m.). Belver. Girona.

Exploració i Fotografia.

Equip: M. Alentorn, L. Carrasco i A. Torres.

Catàleg Espeleològic del Massís de Garraf

(V)

COVA DE SANT LLORENÇ

(Sitges)

Situació: Es troba per dessota del Puig Boronet, al començament dels fons de Sant Llorenç. S'hi arriba tot seguint la carena de la muntanya des del Mas Astallat, per un esborradis camí senderó. Es puja fins prop del cim, on en un roquissar puntejat de migrats cuscons es traba la cova. No es veu que fins hom hi és a la vora, ja que té l'entrada en forma d'avenc. Al costat de l'entrada es veu un pi solitari que fa fàcil la seva identificació.

Coordenades:

X = 5° 31' 09".

Y = 41° 15' 10".

Z = 109 m. s. n. m.

Recorregut: 15 metres.

Bibliografia i història: Revista «SOTERRANIA» n.º 1, del mes d'Octubre de 1968, pàgina 17 i 18 (hi ha una topografia).

CAVA SECA DEL PU-ROBERT

(Sitges)

Situació: Es troba situada en el fons anomenat del Pu-Robert. Es visible des de les cases de la Urbanització Montgavina, que hi ha a l'entrada d'aquest fons.

Coordenades:

X = 5° 31' 34"

Y = 41° 14' 34"

Z = 130 metres s. n. m.

Recorregut: 16 metres.

Bibliografia: Està en estudi i sortirà aviat publicat en la Revista «Soterrània». Va ésser topografiat per X. Conesa, L. Carrasco, J. Ràfols, M. Reyes i J. Ferrer.

COVA DELS HULA-HULA

(Sitges)

Situació: Es troba situada en el mateix fons de l'anterior, o sigui el del Pu-Robert, a uns 10 metres més avall.

Coordenades:

X = 5° 31' 35"

Y = 41° 14' 34"

Z = 130 metres s. n. m.

Recorregut: 14 metres.

Bibliografia: Està en estudi i sortirà aviat publicat en la Revista «Soterrània». X. Conesa, L. Carrasco, J. Ràfols i J. Ferrer.

CAVA TALLADA DEL PU-ROBERT

(Sitges)

Situació: Es troba situada al capdevall del Fons del Pu-Robert, tocant a la carretera de la Urbanització Montgavina, junt a un transformador.

Coordenades:

X = 5° 31' 27"

Y = 41° 14' 26"

Z = 100 metres s. n. m.

Recorregut: 7 metres.

Bibliografia: Està en estudi i també sortirà publicat a «Soterrània». Equip format per X. Conesa, Ll. Carrasco, J. Ràfols i J. Ferrer.

NOTICIARI

INCENDIS FORESTALS

El dia 15 d'agost es declarà un incendi al Fondal de la Carsosa, situat als peus del puig de La Talaia, i que transcorreix vers al santuari de Lurdes. Les flames s'estengueren cap als boscos i matolls de la serra situada entre Xuriguera, Coma Pineda i Can Cassanyes, resultant-ne unes 23 hectàrees de terreny afectat.

El dia 19 del mateix mes, un nou incendi devorà la vegetació de les nostres muntanyes, aquesta vegada a les rodalies de Jafra, en el terme d'Olivella, concretament al Fondal de Can Ramonet. Els bombers vilanovins, ajudats pels seus col·legues del Parc Provincial, desplegaron tots els seus esforços i recursos en l'extinció d'ambdós incendis, especialment en el del dia 19, en el que fins i tot hi intervingué el servei aeri d'extinció. Des d'aquestes pàgines els excursionistes expressem el nostre agraïment al benemèrit Cos de Bombers.

* * *

Tancada quasi l'edició d'aquesta circular ens sobtà l'incendi esdevingut en el terme de Castellet i que adquirí dimensions que vorejaren la tragèdia. El foc s'inicià al matí del dia 27 d'agost pels contorns de Castellet. Ràpidament les flames avançaren per les resseques garrigues del Fondal de l'Alzina i del Planot, extenent-se cap a Can Balaguer, Fondal del Llambeig, Serra d'en Miquelet i la Casa Alta, deixant també calcinats els boscos de La Bovera, Corral de Muntanya i Mas Pigot, fins a les envistes de Santa Margarida i Els Monjos.

Els habitants de Torrelletes i de la

propera finca de Can Balaguer passaren moments anguniosos al trobar-se amb les flames que llepaven llurs cases i que sortosament escaparen de l'incendi gràcies als cotxes-bomba que pogueren dominar el foc. Cal anotar de que si això fou possible en algunes masies aïllades, fou a causa de que amb anterioritat havien estat abillades o millorades pistes d'accés a diversos indrets muntanyosos, prevenció que serà precis continuar. També hi intervingueren amb eficàcia els serveis aèris d'extinció.

Membres de la nostra Entitat i altres vilanovins aferiren els seus serveis per a contribuir als treballs d'extinció del paorós incendi, quina finalitat fou aconseguida en el mateix vespre, quedant completament apagat. El mèrit correspongué al cos provincial de bombers —que feia dies no paraven en diversos serveis forestals— i als veïns de les poblacions de l'àrea de l'incendi.

PISTA MILITAR AL GARRAF

Per l'octubre de 1969 fou inaugurada una pista militar i un camp de tir i instrucció en el terme de Gavà. Aleshores no quedà massa clar d'on estava situada aquesta zona. Fa poc temps, en el curs d'una excursió, comprovarem que el lloc és als voltants de la masia de la Vall de Joan i la pista hi té accés des de la vall de La Sentiu. Estem completament segurs de que les pràctiques de tir no es fan precisament en dies festius (que és quan tresquem per aquells rodals els excursionistes), i que tot i això es deuen adoptar les mesures pertinents de precaució, però creiem que és deure nostre divulgar aquesta notícia, tan sols sigui per a evitar un sobresalt a algun despistat.

CARRETERA D'OLERDOLA

El passat mes de juliol s'iniciaren les obres de construcció de la carretera al castell d'Olerdola. Aquesta nova via té un traçat completament inèdit, separat de l'anterior camí. Si bé té lloc d'arrancada en el mateix punt, amb pronunciats retombs ascendeix decididament cap a la cinglera de Sagarrulls, cercant un itinerari més curt. Les obres es fan a bon ritme.

EDICIO DE GOIGS

La Secció de Cultura patrocina l'edició de goigs en llaor de la Mare de Déu de Lurdes del Riu Foix, i que podran ser adquirits en el proper Campament-Aplec.

La present edició ha estat estampada pel conegut xilògraf i editor de goigs, en Ricard Vives i Sabaté, el qual hi ha esmerçat el seu acurat art i bon gust que li és peculiar. Al dors del goigs hi ha unes senzilles notes històriques del Santuari i contorns.

NOTICIES D'OLESETA

Olesa de Bonesvalls (o Oleseta) és una població de la comarca del Garraf que a falta de comunicacions directes amb Vilanova (cap del Partit Judicial al qual pertany aquell poble) queda molt segregada del nostre àmbit. No obstant ens alegra la notícia difosa per la premsa barcelonina de l'instal·lació d'una empresa de productes farmacèutics, ja que al tractar-se d'un nucli únicament agrícola el fet comporta unes millores econòmiques, donant llocs de treball a la població, especialment a l'estament femení.

Al mateix temps ens assebemtem

que s'han iniciat les obres de construcció d'una carretera de Vallirana a Oleseta. No sabem per quin itinerari anirà aquesta carretera, però si segueix una via natural sembla que passarà per la riera d'Oleseta (o Fondal del Lledoner), quedant molts avencs a peu de carretera. Un altre bon itinerari és el de l'antic camí que surt del barri de Les Casetes de Vallirana i passa pel Corral de Can Prunera, Pla de les Bassioles i Fondal del Molí, fins a Olesa. Creiem que aquestes obres es faran ràpidament per tal de solucionar el problema de transit que cada dia festiu es produeix al Coll d'Ordal. Tan de bo s'iniciessin les obres de la ja fa tants anys projectada carretera d'Olivella a Olesa.

EL G.E.A.M. A LA PREMSA BARCELONINA

La novella pàgina d'excursionisme que publica el «Diari de Barcelona», s'ha fet ressó de la recent escalada a la via C.E.S. de la Paret dels Diables, de Montserrat, que efectuaren conjuntament un equip d'escaladors de Terrassa i els nostres associats Angel Vedo, Domènec Vedo, Lluís Soler i Joan Chaparro, fet que evidència l'importància de la seva gesta, que des del primer intent victoriós del 1955 no s'havia tornat a repetir.

LA CARRETERA DE L'ARBOÇ

La carretera de Vilanova a l'Arboç (BV-2115) està sotmesa actualment a uns intensos treballs de reparació que suposaran un canvi molt notable, millorant l'amplada de la calçada i suprimint totalment alguns retombs perillosos, com el del Corral d'en Milà i el de Xuriguera. Possiblement per l'octubre, quan celebrem el tradicional Aplec de Lurdes, les obres ja estaran llestes.

Secció de Cultura

CONEGUEM L'IDIOMA

ELS ADJECTIUS QUALIFICATIUS

L'adjectiu qualificatiu expressa la qualitat del nom. Hi ha adjectius d'una sola terminació, o sigui que tenen la mateixa forma pel masculí que pel femení.

Ex.: País **noble**, terra **noble**; home **jove**, dona **jove**.

I de dues terminacions, es a dir que tenen una forma distinta pel masculí i el femení.

Ex.: Home **ric**, dona **rica**; vas **net**, roba **neta**.

Encara que hi hagi algunes excepcions podem dir que, en termes generals, el català i el castellà es corresponen en les terminacions.

Avui voldríem ocupar-nos concretament de l'extensa família dels acabats en **ant** i **ent** que tan sovint són motiu d'incorrecció tant en el llenguatge parlat com en l'escrit.

Cal tenir present que els adjectius acabats en **ant** són invariables tant en castellà com en català.

Ex.:

Cast.

Senyor elegant

«elegante»

senyora elegant

»

trebal constant

«constante»

feina constant

»

home ignorant

«ignorante»

dona ignorant

»

menjar abundant

«abundante»

aigua abundant

»

Esforcem-nos, doncs, a recordar que si parlant en castellà no s'ens acudiria mai de dir «mujer **eleganta**»

o «agua **abundanta**» no hem de caure en la mateixa incorrecció que evidentment cometem quan diem frases com: dona «eleganta», «constanta», «ignoranta».

En quant als adjectius acabats en **ent** són, en la major part, també invariables o sigui d'una sola terminació i la correspondència amb el castellà és quasi bé absoluta.

Ex.:

Cas urgent, qüestió urgent («urgente»).

Home innocent, dona innocent («inocente»).

Fet evident, cosa evident («evidente»).

Acte freqüent, acció freqüent («frecuente»).

Noi inconscient, noia inconscient («inconsciente»).

Excepcions: Són de dues terminacions, atent, content, cruent i tots els acabats en **lent** (calent, dolent, etc.) llevat d'**equivalent** que és invariable.

Ex.:

Senyor atent, senyora atenta («atento, atenta»).

Infant content, nena contenta («contento, contenta»).

Combat cruent, lluita cruenta («cruento, cruenta»).

Vehicle lent, circulació lenta («lento, lenta»).

Aurèlia Rion

Properes Excursions

Dia 26 de Setembre

Primera sortida del II Cicle d'Excursions per Infants

Dies 2 i 3 d'Octubre

Campament - Aplec de Tardor

Ermita de Ntra. Sra. de Lurdes

SECRETARIA

Se celebró el pasado día 10 de Julio la Asamblea General Ordinaria de Socios, la cual se desarrolló con bastante normalidad y siempre de acuerdo con el orden del día establecido previamente.

Los puntos referentes a las actividades y estado de cuentas fueron rápidamente aprobados por los socios. Los dos puntos siguientes fueron motivo de más polémica, dando por consiguiente más animación a la reunión. El primero era referente a las obras de mejora del Refugio Bal-

drich, así como los precios de estancia.

El segundo tema hablaba de un reajuste en las cuotas de la entidad, aprobándose finalmente la propuesta de la Junta Directiva de incrementar dicha cuota con un suplemento de 5'— ptas. con el fin de aliviar del presupuesto anual de los dos pagos más gravosos como son el alquiler del Refugio Baldrich y la cuota anual a la Federación.

Terminó la asamblea con el capítulo de ruegos y preguntas.

Reparació d'automòbils
Especialitat en Diesel
Rentat i greixatge
Concessionari JEEP (Viasa)

Taller Automecànic

Preus especials per a tots els socis

C. Tires, 34 (junt Plaça Cap de Creu)
C. Estudis, 25

VENTANAS

VENTIKLAR

DISTRIBUIDOR:

C RISTALES
UELLAR

San Gervasio, 10

Tel. 893 23 93

President: Antoni Llorba - Direcció: Circular: Xavier Capdet - Secretaria: Isabel Romeu

T. G. Vilaseca - Villanueva y Geltrú